

בס"ד טו' ניסן ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 18:42
 צאת השבת - 19:34
 רבנו תם - 20:20
 שעון קיץ - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 762
 @ בשבת אין אומרים "צדקתך".
 @ במוסף של החג אומרים "מוריד הטל".
 @ במוצאי החג מתחילים "ספירת העומר".
 @ ביום חמישי יש להכין "עירוב תבשילין".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטי"דן: "בעת ההיא" (יהושע ה')

הג פסח - זש"ל"ה

הקריאה בתורה
 "והיה היום" (פרשת בא)

מענייני הפרשה:
 קורבן הפסח במצרים, לקיחת פה וסימון דם על המשקוף, ואכילת השה באותו הלילה.
 ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
 מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
 יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
 דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
 "במצרים לקו... ועל הים לקו".
 לשם מה המחלוקת בין התנאים כמה לקו במצרים וכמה לקו על הים! מה איכפת לי כמה היו!
 תירוץ: מכיוון שהקב"ה הבטיח: "כל המחלה אשר שמתי במצרים- לא אשים עליך" יוצא איפה: שככל שיהיו יותר מכות כך תהיה לנו יותר תרופה...
 המחמיר ביותר הוא למעשה המיטיב ביותר: ר' עקיבא שאומר 50 במצרים ו-250 על הים בסך הכל 300 מכות.
 וזה רמז: "כל המחלה אשר שמתי ב- מצרים" = בתוך המילה מצרים יש את התרופה צרי שבגימטריה היא 300.
 "והיא שלטמדה לאבותינו וכלנו"
 אין לך דבר שמסמל את הניתוק מהגוי יותר מהיין - עם ישראל ביציאתו ממצרים נקרא "גפן" כפי שאומר דוד המלך בתהילים פ': "גפן ממצרים תסיע".
 גפן איננו מקבל הרכבה מאף עץ אחר לכן הוא ייחודי וכך גם עם ישראל היה מובדל מאומות העולם לכן כשאומרים "והיא שעמדה" מגביהים את כוס היין ומכסים את המצות. לומר שכל מה שעמד לנו להשאר כעם אחד מובדל ומופרש בין העמים, לא מתבולל ומתערבב עם אומות העולם-הם היין והלחם. יש במה להתגאות...
 "כנגד ארבעה בנים דיברה התורה"
הבן החכם - שיועד ומבין הכול, הוא מציג שאלה של טעם כדי להבין את כל עניין יציאת מצרים.
רשע - בן שחונק על ברכי מסורת ישראל אך התרחק ממנה, והוא מתייחס אל הסדר כאל דבר מיושן. הוא שואל שאלה קנטרנית: "מה העבודה הזאת לכם?" - כלומר: הוא אינו רואה את עצמו חלק מן הכלל. ועל כך משיבה ההגדה, שאילו היה במצרים, לא היה נגאל.
תם - זהו בן שלא ראה בבית אביו סדר, ואינו מכיר כלל את היהדות. הוא יודע רק שהוא יהודי, וסדר ראה אולי בילדותו בבית סבו. ושואל: "מה זאת?" - שאלה המעידה על חוסר ידע.
ושאינו יודע לשאול - זהו הבן שלא גדל על ברכי המסורת, ואין הוא יודע מאומה על עברו ועל החג. אפילו לשאול אין הוא יודע. על בן זה אומרת לנו ההגדה: "את פתח לוי, והסבר לו את משמעות החג, את סמליו ואת מנהגיו."

לשעבד את כל החושים שלנו, לעבודתו יתברך שמו...
 "המכות זיתנו למצרים בשביל בני ישראל"
 לשם מה הביא הקב"ה 10 מכות? (בשביל שאם ישאלו את המצריים אח"כ איך היה? הם יגידו 10...)
 המכות לא היו בשביל פרעה אלא בשבילנו "העושה לנו ניסים נקמה בפרעה" הניסים היו בשבילנו ותוך כדי זה גם נקמה בפרעה... **בכדי ללמדנו - את יסודות האמונה:**
דם - שהקב"ה שולט על המים ועל אלילי מצרים - היאור. **צפרדע** - שהקב"ה שולט על האוויר.
כינים - שהקב"ה שולט בארץ גם במקום שכישוף לא פועל - פחות מחוט השערה.
ערוב - שהקב"ה שולט על מזג האוויר - כל חיה הובאה מאקלים שונה.
דבר - שהקב"ה שולט על חיותם של החיות.
שחין - שהקב"ה שולט על גוף האדם.
בדד - שהקב"ה שולט על חוקי הטבע מים ואש בעירובייה.
ארבה - שהקב"ה שולט על הרוח.
חושך - שהקב"ה שולט על מאורות השמים.
בכורות - שהקב"ה שולט על חיי האדם. **לאחר כל אלה ניתן להוציא את בני ישראל מארץ מצרים...**

פינת הניבים והפתגמים
איש אשכולות = אדם רב-בשרונות, רחב-אפקים ורקי בענפי מדע רבים.
 יש אומרים: אשכול = איש פל, איש-שֶה־כָּל-בו.
דוגמה: קדידי הוא חכם, משפיל ורחב-אפקים, בקצור, הוא איש אשכולות.
מקור: משמט יוסי בן יועזר איש צרידה - בטלו האשכולות. שנאמר [מיכה ז א] "אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי" [מסכת סוטה], מאי אשכולות? אמר רב יהודה אמר שמואל: איש שהכל בו [סוטה דף מז, עמוד ב].

העלון טעון גניזה
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסיו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

סדרת "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי

הציבור מוזמן לשבוע שכולו תורה בחול המועד פסח

בכול חזון עובדיה במושב בן-זכאי - כדאי להגיע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי
10:00 הר"ג	10:00 הר"ג	10:00 הר"ג	10:00 הר"ג	10:00 הר"ג
אלהינו מולבסקי	אלח כהן	אלמוג לוי	יעקב ישראל לוגסי	יצחק דיין
11:00 הר"ג	11:00 הר"ג	11:00 הר"ג	11:00 הר"ג	11:00 הר"ג
ברוך רוזנבלום	חיים רבי	אברהם ישראל	יהודה סבח	חיים צובקובסקי
12:00 הר"ג	12:00 הר"ג	12:00 הר"ג	12:00 הר"ג	12:00 הר"ג
דניאל זדה	פנחס אבאחצירה	אפי מלכה	יהודה יוספי	דעון בן משה
תפילת מנוחה		תפילת מנוחה		
הפסקה		הפסקה		
יום רביעי				
16:40 הר"ג	17:00 הר"ג	17:00 הר"ג	17:00 הר"ג	17:00 הר"ג
אהרן מוטל	גבריאל סרף	מיכאל לסרי	ידידיה גבה	19:00 הר"ג
18:00 הר"ג	18:00 הר"ג	18:00 הר"ג	18:00 הר"ג	18:00 הר"ג
יהודה מטיאל	עידו אבר	אריה שכטר	חיים גינצבורג	19:00 הר"ג
19:00 הר"ג	19:00 הר"ג	19:00 הר"ג	19:00 הר"ג	19:00 הר"ג
אהרן טויסיג	יעקב שכני	דוד בניזרי	ליאור גלזר	לגברים בלבד

מרכה והצלה לדניאל ושימחה דוידי הייו
 על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. יתברכו ברפואה שלימה והחלמה איתנה, לשנים רבות ונעימות וירוו נחת ושלווה וזיווג הגון לאורטל בת שמחה ולדוד בן שמחה הייו

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך

"והגדת לבנך ביום ההוא לאמור"

ייחודיות מתוך אחדות: הקב"ה ברא את האנשים שונים, כנאמר: "כנגד ארבעה בני דברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול". לכל אחד נקודות אור ומקור גאווה. עלינו לאתר את הטוב שבכל אדם. כאשר נכבד כל אחד בהתאם ליכולתו, להשקפתו, לראייתו ולכישוריו, ניצור עם מאוחד.

שיתופיות ועבודת צוות: ניתן להגיע להצלחה מירבית רק בעשייה משותפת. כך בפסח, חג בו אנו עדים לעמל של כל המשפחה בהכנות המרובות לקראת החג, כולם מכשירים את הבית ושותפים בביקור, בקניות ובעמל. כל אחד חש כי הוא חלק מהמשפחה וכי יש לו פינה לקראת הסדר במהלכו

הבנת הנקרא: הבסיס החשוב ביותר בלמידה הוא הבנת הטקסט. בהגדה של פסח יש שפע של מושגים הנלמדים במהלך הסדר, ראשי תיבות, משפטי מפתח.

חשבון בסיסי: שימוש רב במספרים אנו מוצאים בהגדה של פסח: 4 קושיות, 4 בנים, 4 כוסות, 4 לשונות גאולה, 10 מכות, 1 מי יודע ועד 13 מי יודע. ולכן ליל הסדר המאוורג הופכים הם את חג הפסח לחג החינוך.

מרכה והצלה
 כל הישועות והברכות למוטיה וריקי ישראלי הייו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה, ברכה והצלחה וזיווג הגון לילדיהם ולהבדיל לעניי חנה ישראלי בת רחמים ז"ל

מרכה והצלה
 רפואה שלימה לכ"ר יפ"ח בת עינב-מזל ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מרכה והצלה
 לברוך וציינה ברנש הייו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם. וברכה לאיציק ומאירה עזריאל, ליוסי וגלית עמר, לליאור ברנש ומשפחתו, לאופיר ברנש ומשפחתו.

מרכה והצלה
 השיעור והתהילים לעיינ נחמנו בן נתן ז"ל השבוע פקידת שנתו נתרמו עיי בתו כ"אה פ"ד בת צילה שתזכה לרפואה שלימה והצלחה וזיווג הגון לבנותיה עוד השנה.

מרכה והצלה
 ברכה והצלחה לידינו אהרון ג'רפי הייו שיזכה בפרנסה טובה, רפואה שלימה למשפחתו, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ויזכו לשנים רבות. ולהבדיל לעיינ שמעון טובלי בן רפאל ז"ל שהשבוע פקידת שנתו.

שבת שלום זמבורד

בריאות והחלמה איתנה:

גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הייו שרה ביני לארי בת רבקה מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת לירן יפרח בת עינב-מזל מנב"ת

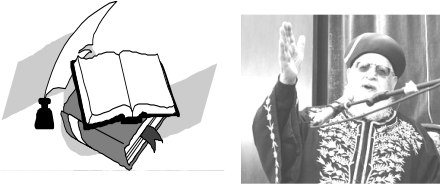
לעילוי נשמות:

זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל מרים דוידי בת פרי ויצחק ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל נזימה אלדד בת מרים ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל נהיית מוסאי בת פרי ויצחק ז"ל

מרבית מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

מרבית מוסאי בן פרי ויצחק ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

קדש : א. מוזגים כוס ראשון, וצריך לשטוף הכוסות ולהדיחן כדין כוס של ברכה, ובין כוס לכוס אין צריך שטיפה ומי"מ לפי הסוד טוב שיהיה לו כלי מלא מים סמוך לשולחנו כדי לשטוף ולהדיח הכוסות.

ב. בברכת שהחיינו יכוון לפטור המצה והמרור וההגדה. ברכת הגפן יכוון על כוס שני ובכוס ברכת המזון שהוא כוס שלישי יכוון על כוס רביעי. וצריך לשתות בהיסבה על צד שמאל.

ג. נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנהוגות באותו לילה, משום שאף הן היו באותו הנס.

ד. תינוקות שהגיעו לחינוך (גילאי 5-6) מצוה ליתן לכל אחד כוסו לפניו כדי שישאלו מה נשתנה שאנו מקבלים כל אחד כוס בפני עצמו.

ה. ראוי להזהר שלא לשתות יין בין כוס ראשון לכוס שני כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר. אבל שאר משקים שלא משכרים מותר לשתות.

ורחץ : נוטל ידיו כהלכה בכלי ואינו מברך על נטילת ידים. **כרפס :** א. כלל ראשון פה סגור.

ב. יקפיד לא לדבר דברים בטלים במהלך הסדר.

ג. יקח פחות מ-20 גרם כרפס - טובלו בחומץ או מי מלח או מיץ לימון שרובו מים, יקפיד שהטיבול יהיה קודם לברכה כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

יחץ : יקח המצה האמצעית ויבצענה לשניים ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלימות ואת החלק הגדול יצניעו לאפיקומן. ויש נוהגים על פי הסוד לבצוע החלק הגדול בצורת ו' והחלק הקטן בצורת ד'.

מגיד : יגביה הקערה שיש בה המצות. ויאמר הא לחמא עניא, וצריך להסביר לנשים את פירוש "הא לחמא עניא". כשמגיע ל"מצה זו" יגביה המצה הפרוסה כדי להראותה למסובין, וכן כשמגיע ל"מרור זה" יגביה החסה, אבל כשאומר "פסח זה" לא יגביה הזרוע, וכשיגיע "לפיכך" מגביה כל אחד את כוסו בידו עד שמברך גאל ישראל. שותה כוס שניה בהסיבה על צד שמאל.

רחצה : יטול ידיו כהלכה ויברך על נטילת ידיים.

מוציא מצה : יקח שתי המצות השלימות עם המצה הפרוסה ביניהם ויברך המוציא, ויניח המצה התחתונה על השולחן ובצוע מהשלמה ומן הפרוסה כזית מכל אחד ויטבלם במלח. ויאכלם בהסיבה שתי כזיתות טוב לאכול תוך 4 דקות לכל כזית, ובדיעבד עד שבע דקות וחצי לכל כזית, וכן יאכלו המסובים 2 כזיתות ואם קשה להם די בכזית אחת.

מרור : יקח כזית מרור וישקענו בחרוסת ולא ישהנו בתוכו וינער החרוסת מעליו, ויברך על אכילת מרור, ויאכלנו בלא הסיבה ולא יברך אלא לאחר הטיבול בחרוסת ויכוין לקיים מצות אכילת מרור מדרבנן ויפטור בברכה אכילת מרור של כורך, ולכן לא ידבר בין אכילת מרור לכורך.

בורך : יקח כזית מצה מהמצה השלישית וכורכה עם כזית מרור וטובלה בחרוסת ואומר זכר למקדש ואוכלן יחד בהסיבה.

שולחן עורך : יאכל סעודתו בשמחה ובטוב לב, ויזהר שלא יאכל הרבה עד שיהיה שבע לגמרי שהרי צריך להשאיר מקום בשביל אכילת האפיקומן שיאכלו בתיאבון, שאם אכלו אכילה גסה לא יצא ידי חובתו.

צפון : אפיקומן פירוש- אפיקו - הוציאו - מן - מני מתיקה, דהיינו פונים לבני הבית שאם רוצים לאכול מיני מתיקה יאכלו עכשיו קודם אכילת המצה שאין מפטירין לאחר הפסח אפיקומן. יאכלו כזית מהמצה השמורה שהניחו לאפיקומן זכר לקורבן פסח הנאכל על השובע, ויש מחמירין לאכול שתי כזיתות אחד זכר לקרבן פסח ואחד זכר למצה הנאכלת עימו. ויאכל בהסיבה ויהיה זהיר לאוכלו קודם חצות. אחר האפיקומן אין לאכול שום דבר אפילו פירות כדי שישאר טעם האפיקומן בפה, ולענין שתייה מותר, תה וקפה.

ברך : יטול ידיו למים אחרונים, ואחר כך מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותה בהיסבה ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי, צריך לאחוז הכוס בידו בברכת המזון.

הלל : מוזגים כוס רביעי ואומר "לא לנו" וגומר את ההלל.

נרצה : חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ולספר בניסים ונפלאות שעשה הקב"ה לאבותינו.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פסח

חג הפסח שומן בתוכו מוסר רב, רוחני וגשמי. בחג הפסח, פרעה הוא היצר הרע ומשה רבנו ע"ה היצר הטוב. פרעה הצליח ל"כופף" עם שלם ולהופכם לעבדים בפה-סח ולשון חלקה. כך ניסו גם בלק ובלעם הרשע ושאר מלכים, ולא עלתה בידם. ראו מהו **כח הדיבור**. רומז פרעה (היצר הרע) שתורה ועבודה קשה, מתישים כוחו של אדם לעבור עבירות ואף שעבדו בפרך משך אותם בפה-רך. ידע אדם שיצר הרע הוא רק לטובתו **כדי להגדיל שכרו בעולם הבא**. ידוע הוא שהשאור בעיסה מעכב, אבל בעוונותינו בתוכנו אין רק עיסה קטנה ויצר הרע קטן, אלא קיימת בנו עיסה גדולה ויצר הרע קטן **ובכל זאת לא מתגברים לצערינו**. חז"ל קבעו בדיקת חמץ וביעור ע"י **אש** מפני שכל אחד יבדוק בחדרי ליבו שלא ישאר שם אפילו טיפת חמץ שהרי אחרי המעשים נמשכים הלבבות. מדוע חכמינו אמרו שצריך דווקא לבער באש? כי ידוע שיצר הרע הוא מאש ואנחנו בשר ודם **ולכן יבוא אש ויבער אש**. האש של האדם היא **אש התורה וכח הדיבור** שניתן לו כדי שיתפלל ויברך ומצד שני לא ידבר לשון הרע רכילות ושקר.

במכת בכורות אמר משה : "מחר ייתן ה' יתברך את מכת בכורות..." ואמר כחצות ולא כחצות. מפרש רש"י במקום, שה' יתברך יודע עיתו ורגעו ולגבי משה היו אומרים בְּדאי הוא חס ושלום כי כך דרכם של איצטגניני פרעה.

אז ידע משה רבינו ע"ה מהו כח הדיבור. צריכים אנו להיזהר ולשקול כל מילה ומילה ויהי **רצון שנזכה לדבר תמיד בפה-סח**. חג כשר ושמח **לכל בית ישראל**. (ממני עדכס הנאמן א.ש.)

חרוסת פרסית

כל פעם שמתקרב חג הפסח, אנחנו נזכרים בחרוסת הטעימה שמורחים על המצה או על החסה. חרוסת של חג פסח מכילה מרכיבים בריאים במיוחד - אגוזים, שקדים, פירות יבשים, רימונים ועוד. עקב כך, החרוסת מכילה כמות גבוהה יחסית של קלוריות, אולם מאידך מכילה הרבה מאוד ויטמינים ומינרלים חיוניים וכן חומצות שומן חיוניות (ובכך מקלים על הטמעת הסוכר בגוף) וחלבון איכותי, מעבר למינרלים שונים כמו סידן ומגנזיום. וויטמין C ובטא קרוטן וברזל.

" ואבותינו סיפרו לנו "

טוב אם כבר באת, תישאר!

"ויאמר ייבוא לרוב כינים בכל גבולם"

נשאלת השאלה: הרי כינים היו לפני ערוב, מה הם עושים כאן?!

המגיד מדובנא מביא משל למה הדבר דומה:

לעשיר שעושה שמחה והמוזמנים הם רבים ואין לו מקום לכולם. בלית בררה חילק את האירוע לשלושה ימים, עשה הזמנות וכתב כך: תושבי העיר העניים, נא להגיע ביום א'.

משפחה נא להגיע ביום ב'

אנשי עסקים מגיעים ביום ג'. - אין לבוא פעמיים!!! והנה ביום הראשון הגיעו כל בני העיר וכשמגיע אחד מהם הביתה הוא אומר לו אשתו: "ראית מה זה? הכלה היא בת דודה שלי ולא ידעתי..." למחרת הגיע שוב פעם כאשר הפעם הוא מגיע בתור משפחה...

תופס אותו אחד המלצרים ואומר לו: "אתה היית פה אתמול, צא בבקשה" מיד הוא קרא לסדרן וזה החל לריב איתו.

לשמע ההמולה, הגיע בעל הבית ושאל אותו: "תגיד בבקשה, נכון שהיית כאן אתמול?!" אמר לו: "כן".

"אם כן, מדוע באת גם היום?!" התנצל האיש ואמר: "מה אומר לאדוני, אמש הגעתי כעני ובערב התברר לי שאני גם משפחה... האמן לי, זה נודע לי רק אתמול בלילה..."

אמר בעל הבית בחיוך: "טוב אם כבר באת, תישאר!"

כן הוא הנמשל:

הכינים שומעות שכל החיות מגיעות למצרים ואומרות: רגע אני גם חיה אבל כבר הייתי... ובכל זאת הגיעו. אמר הקב"ה כיוון שהגעתם תישארו...

זהו שאמר דוד המלך: "אמר ויבא ערוב - כינים בכל גבולם" (פרק ק"ה פסוק ל"א).

"וַיִּגַּם אֱלֹהֵי שְׁמַעְיָה אֶת זַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרִים מִעֲבָדִים אוֹתָם" (ו. ה)

מסופר שפעם אחת נכנס לחדרו של החתם סופר ז"ל, אחד מגדולי הסוחרים בעיר ובקש את עזרת הרב: "כפי הידוע לרב סוחר גדול אני, אולם כעת נקלעו עסקי לצרות, ומבקש אני ממעלת כבוד הרב שיברך אותי ובחכמתו הרבה שיתן לי עצה איך לצאת מן המיצר".

"אכן, ידוע לי מצבך הקשה" - אמר הרב - "אולם עוד יודע אני, שאחיד עני ואביון וצריך הוא עזרה בפרנסתו, ואילו אתה מתעלם מלהושיט לו עזרה".

"יסלח לי כבוד הרב" - מלמל העשיר במבוכה - "אבל כרגע עסקי אינם מרשים לי לעזור, אולם אם אצא מן המיצר, בוודאי שאעזור לך".

אמר לו החת"ס - "בפסח אומר הקב"ה: "וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל", מה הפירוש המלה "וגם" וכי מי עוד שמע את נאקתם?

אלא, בשעה שבני ישראל נאנקו ונאנחו תחת עול מצרים, שמע כל אחד מהם גם את אנחת אחיו, למרות השעבוד, השתדל כל אחד להקל מעל סבלו של רעהו בכל יכולתו, ובשכר שמיעה זו שמע גם הקב"ה את אנחתם והושיעם.

א"כ, עזור גם אתה לאחרים למרות מצבך הלא טוב - ובוודאי יושעך ה' מכל צרותיך!

הסיפור הבא קרה לפני כמאה שנה בירושלים.

ליל הסדר קרב ובא וההתרגשות רבה. בביתה של גברת לוי מתחילים מיד אחרי פורים בניקיון ובמירוק הבית, להניס את החמץ מכל פינה "בל יראה ובל ימצא".

השנה ההתרגשות רבה במיוחד. בְּתָה של גברת לוי נישאה עם אברך חשוב ותלמיד חכם, והם יבואו לחוג את הסדר יחד עם כל בני המשפחה.

התבשילים בושלו בהידור רב. מצות ויין הוגשו לשולחן ואווירת חג הורגשה באוויר.

הדבר קרה בזמן "שולחן ערוך", זמן הסעודה. כשגברת לוי הביאה לשולחן מרק נשמעה לפתע צווחה. כל המסובים הפנו מבטם לחתן הצעיר שאחז ביד רועדת בכף המרק. אולי המרק מלוח או חריף? חשבה גברת לוי בבהלה ושאלה "מה קרה?" החתן האדים, הצביע על המרק שבצלחתו וצעק: "חיטה, חיטה! גרגירי חיטה בתוך המרק! חמץ בפסח!" הוא קם מהשולחן ואמר: "לא אשאר בבית הזה, לא מקפידים כאן על כשרות!" ויצא בכעס. הרבנית נבוכה. אכן גרגירי חיטה במרק. כיצד קרה הדבר? בְּתָה הכלה ישבה נכלמת ומבוושת. עד מהרה התאספו השכנים וניסו להרגיע את הרוחות ולפייס את החתן. מישהו הציע לגשת לרבה של ירושלים, הרב שמואל סלנט, וכך עשו.

הרב ביקש מהחתן להיכנס לחדר והורה לו להסיר את השטריימל (כובע שמסביבו פרווה). החתן התבונן בכובעו והחוויר. בתוך הכובע היו חיטים. אמר הרב: "זה המנהג שלכם, לזרוק חיטים על החתן בזמן שהוא מובא לחופה, הלוא כן? החמץ היה בך ולא בבית המשפחה!". החתן חזר בעיניים מושפלות ובראש מורכן וביקש את סליחתם של בני המשפחה.

תהיה עבד תקבל הכל!

רשע שואל: "מה העבודה הזאת לכם?" ואומרים לו: "אילו היית שם לא הייתה נגאל". מדוע? כי מי ששואל מה העבודה, מעיד שאינו עבד וממילא לא יכול להיגאל...

כדי להבין את המשמעות שאומרים בהגדה של פסח: "עבדים היינו לפרעה במצרים" נביא מעשה נפלא שהיה עם האדמו"ר מגור - "שפת אמת":

אחד נכנס לשפת אמת בערב פסח ושטח את צרותיו והרב אמר לו תכוון ב"אנא ה'".

הוא כיוון ב"אנא ה' הושיעה נא" - ולא עזר. כיוון ב"אנא ה' הצליחה נא" וגם לא עזר.

חזר לרב ואמר לו כל מה שעשיתי וכיוונתי לא עוזר! מה לעשות?!

שאל אותו הרב "איך יתכן?! ספר לי מה עשית?" סיפר החסיד: "כיוונתי בשניהם ושום דבר לא קרה!"...

השיב הרב בחיוך ואמר לו: "התכוונתי שתכוון ב'אנא ה' כי אני עבדך'..."

אדם שמרגיש שהוא עבד ה' יש לו ישועה!...

דוד המלך אומר בהלל: "אנא ה' כי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פיתחת למוסרי"

מבאר החסיד יעב"ץ: ישנם שני סוגי עבדים: אחד שנשבה כעת - הוא יחפש כל הזמן איך לברוח. לעומתו אחד שאביו היה עבד וכן אביו אביו הוא לא ינסה לברוח - טוב לו...

אומר דוד לה' אני עבדך בן אמתך אני עבד ואימא שלי גם, אין לי לאן לברוח לכן תפתח את המוסרות שלי- את הדברים שמייסרים אותי...

מי שמרגיש שהוא עבד והקב"ה הוא אדון שלו, הרי שהאדון ידאג לו, לכל מה שהוא צריך...